

عَلَم، اسم اشاره

علم:

- علم شخص: (تعریفش گذشت)

دارای دو حکم است:

۱- حکم معنوی:

مسمی خود را بلا قید تعیین می کند

۲- حکم لفظی:

مبتدا واقع می شود: زیدٌ قائمٌ

ذوالحال واقع می شود: جاء زیدٌ ضاحكاً

مدخول "ال" تعریف قرار نمی گیرد

اگر با سبب دیگر جمع شود اسم غیر منصرف می شود: هذا احمد

در علم جنس حکم لفظی علم شخص می آید

- علم جنس:

شخص: أم عریط (علم برای جنس عقرب)

معنی: سبحان (علم برای تسبیح)

اسم اشاره:

اسمی که دلالت بر مسمی می کند با اشاره به آن